

DECIZIE

30 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele ședinței, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Iuliana Oprea, Dumitru Visternicean,
Victor Burduh, Nina Vascan

examinând recursul declarat de Direcția Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău a Serviciului Fiscal de Stat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017,

adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de firma „Ritlabs” societate cu răspundere limitată împotriva Direcției Generale Administrare Fiscală mun. Chișinău a Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ,

c o n s t a t ă

La 30 ianuarie 2017, firma „Ritlabs” societate cu răspundere limitată (denumirea prescurtată SRL „Ritlabs”) a depus cerere de chemare în judecată Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a menționat că, la 24 mai 2013, a depus la Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău cerere de restituire a TVA în sumă de 2 490 000 de lei, aferentă livrărilor impozabile cu TVA la cota zero în perioada mai 2007 – februarie 2013. Astfel, Prin actul de control fiscal din 19 iunie 2013, în rezultatul controlului efectuat la SRL „Ritlabs”, s-a constatat că TVA spre trecere în cont constituie suma de 2 506 783 de lei.

Relevă că, pârâtul nu a executat cererea privind restituirea TVA în termenul de 45 de zile prevăzut de art. 101 alin. (5) din Codul fiscal, și pct. 19 din Regulamentul privind restituirea TVA, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 93 din 01 februarie 2013. Or, termenul de 45 de zile a expirat la 07 iulie 2013, iar cererea a fost executată în două etape, la 12 martie 2016 în sumă de 1 754 616 lei și la 12 decembrie 2016 în sumă de 705 983 de lei.

Reclamanta susține că prin prezenta acțiune supune examinării cazul de încălcare a termenului de restituire a TVA prin a doua tranșă în sumă de 705 983 de lei. Astfel, pentru încălcarea termenului de 45 de zile pentru restituirea TVA, Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău datorează SRL „Ritlabs” dobândă calculată în modul stabilit de art. 176 alin. (3) din Codul fiscal și pct. 51 din Regulamentul privind restituirea TVA, pentru perioada 24 mai 2013 – 12 decembrie

2016, adică perioada cuprinsă între data primirii cererii și data compensării de către Trezoreria de Stat.

În această ordine de idei, conchide că pentru încălcarea termenului de restituire a TVA în sumă de 705 983 de lei, dobânda calculată pe perioada 24 mai 2013 – 12 decembrie 2016 constituie suma de 211 718,27 de lei.

Succesiv, reclamanta susține că, la 20 decembrie 2016, a depus la Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău cererea nr. 2387 prin care a solicitat achitarea dobânzii pentru încălcarea termenului de restituire a TVA, însă, contrar obligațiilor sale legale consemnate în art. 176 alin. (1), art. 175 alin. (3) din Codul fiscal și art. 17 alin.(1) lit. b) din Legea contenciosului administrativ, pârâtul nu a examinat cererea, nu a oferit niciun răspuns la aceasta și nu a achitat dobânda.

Subsecvent, evocă faptul că, prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, din 17 octombrie 2014, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2016 și devenită irevocabilă în baza încheierii Curții Supreme de Justiție din 25 ianuarie 2017, a fost obligat IFS Chișinău să restituie în beneficiul SRL „Ritlabs” TVA în sumă de 2 490 000 de lei, conform cererii nr. 461 din 24 mai 2013.

Reclamanta invocă faptul că, în cadrul acelei cauze, instanța de judecată a constatat lipsa temeiurilor de suspendare a termenului de restituire a TVA, iar drept consecință ilegalitatea inacțiunii IFS Chișinău pe marginea cererii de restituire a TVA. Astfel, s-a recunoscut dreptul legal și necondiționat al SRL „Ritlabs” la restituirea TVA.

Solicită admiterea acțiunii; obligarea IFS Chișinău să înlăture încălcările comise prin nesoluționarea în termen legal a cererii nr. 2387 din 20 decembrie 2016 privind achitarea dobânzii pentru încălcarea termenului de restituire a taxei pe valoare adăugată, prin emiterea unei soluții pe marginea cererii; obligarea IFS Chișinău să aprobe calculul dobânzii nr. 2383 din 14 decembrie 2016 pentru încălcarea termenului de restituire a taxei pe valoare adăugată în suma de 705 983 de lei, pentru perioada 24 mai 2013 – 12 decembrie 2016, precum și să emită dispoziția de plată trezorerială care prevede plata dobânzii; obligarea IFS Chișinău să achite SRL „Ritlabs” suma de 211 718,27 de lei cu titlu de dobândă pentru încălcarea termenului de restituire a TVA, pentru perioada 24 mai 2013 – 12 decembrie 2016.

Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani), prin hotărârea din 04 mai 2017 (f.d. 71, 74-78 recto-verso), a respins ca nefondată cererea de chemare în judecată.

Prima instanță și-a întemeiat soluția adoptată pe dispozițiile art. 1 alin. (2), art.25 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ, art. 12 alin. (1), art. 123 alin. (2) din Codul de procedură civilă, art. 101 alin. (5), art. 176 alin. (1), (3) (4) din Codul fiscal, pct. 19 și pct. 51 din Regulamentul privind restituirea taxei pe valoare adăugată, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 93 din 01 februarie 2013.

În consolidarea soluției sale, Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani) a reținut că, în anul 2013, în legătură cu derularea unui litigiu între IFS mun. Chișinău și SRL „Ritlabs”, prima a refuzată să restituie TVA din buget, deoarece nu era cert faptul dacă are sau nu reclamanta de a beneficia de instituția restituirii TVA din buget aferentă livrărilor la cota zero. Astfel, în momentul în care hotărârea judecătorească a devenit executorie, confirmându-se dreptul reclamantei de a beneficia de restituirea TVA din buget, IFS mun. Chișinău și-a onorat obligația de restituire. Respectiv, în speță, nu urmează a fi calculată dobândă pentru nerestituirea TVA, deoarece la

momentul suspendării procedurii de restituire a TVA, hotărârea Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din 17 octombrie 2014 nu era definitivă și executorie, IFS mun. Chișinău fiind îndreptățit să dispună suspendarea.

La fel, nu poate fi calculată și încasată dobânda nici pentru perioada 25 februarie 2016 – 12 decembrie 2016, or, în această perioadă a fost suspendată restituirea părții rămase din TVA în legătură cu desfășurarea controlului fiscal pentru verificarea existenței sau lipsei datoriilor reclamantului față de bugetul Național.

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 19 decembrie 2017 (f.d.106, 107-118), a admis apelul declarat de SRL „Ritlabs” și a casat hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Râșcani) din 04 mai 2017, emițând o nouă hotărâre prin care:

A admis cererea de chemare în judecată și a obligat Serviciul Fiscal de Stat Direcția generală administrare fiscală să înlăture încălcările comise prin nesoluționarea în termen legal a cererii nr. 2387 din 20 decembrie 2016 privind achitarea dobânzii pentru încălcarea termenului de restituire a taxei pe valoare adăugată, prin emiterea a unei soluții pe marginea cererii.

A obligat Serviciul Fiscal de Stat Direcția generală administrare fiscală să aprobe calculul dobânzii convenite pentru încălcarea termenului de restituire a taxei pe valoare adăugată în suma de 705 983 de lei în perioada 24 mai 2013 – 12 decembrie 2016, precum și să emită dispoziția de plată trezorerială care prevede plata dobânzii.

A obligat Serviciul Fiscal de Stat Direcția generală administrare fiscală să achite SRL „Ritlabs” suma de 211 718,27 de lei cu titlu de dobânda convenită pentru încălcarea termenului de restituire a taxei pe valoare adăugată, în perioada 24 mai 2013 – 12 decembrie 2016.

Instanța de apel și-a întemeiat soluția adoptată pe dispozițiile art. 8 alin. (1) lit.b), art. 101 alin. (5), art. 175 alin. (2) și (3), art. 176 alin. (1) din Codul fiscal; prevederile Regulamentului privind restituirea taxei pe valoare adăugată, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 93 din 01 februarie 2013 (în vigoare până la 22 decembrie 2016); art. 1 alin. (2), art. 3 alin. (2) și art. 25 alin. (1) lit. b) din Legea contenciosului administrativ.

În consolidarea soluției sale, Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani) a reținut că, prin hotărârea Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău, din 17 octombrie 2014, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2016 și devenită irevocabilă în baza încheierii Curții Supreme de Justiție din 25 ianuarie 2017, s-a constatat faptul ilegalității inacțiunii autorității fiscale și lipsa temeiurilor pentru suspendarea restituirii TVA, iar circumstanțele stabilite prin aceste acte judecătorești de dispoziție sunt obligatorii și nu se cer a fi dovedite din nou și nu pot fi contestate la judecarea prezentei cauze.

La 05 martie 2018, Direcția Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău a Serviciului Fiscal de Stat a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017, prin care solicită admiterea recursului și casarea deciziei recurate, cu menținerea hotărârii primei instanțe (f.d. 126-129).

În motivarea recursului invocă aplicarea eronată a normelor de drept material și normelor de drept procedural, în special a Codului fiscal și a Codului de procedură civilă.

În acest sens menționează că soluția instanței de apel este pripită, fapt ce rezultă din nedeterminarea naturii juridice și a obiectului litigiului, criteriu care presupune lămurirea corectă și certă a situației de fapt și de drept. Astfel, la examinarea cauzei,

instanța de apel nu a luat în considerare faptul că Direcția Investigare a Fraudelor a Departamentului de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne prin scrisoarea nr.3/12/233 din 31 ianuarie 2013, a informat Serviciul Fiscal de Stat despre faptul că persoana fizică Maxim Masiutin, director SRL „Ritlabs”, este învinuit de însușirea unei sume de bani provenite din prestarea serviciilor companiei SRL „Ritlabs” (cu sediul în SUA), cu desfășurarea acțiunilor de investigare.

La fel, Curtea de Apel Chișinău nu a ținut cont de faptul că pe perioada examinării cauzei civile finalizate cu emiterea hotărârii Judecătorei Rîșcani, mun.Chișinău, din 17 octombrie 2014, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2016 și devenită irevocabilă în baza încheierii Curții Supreme de Justiție din 25 ianuarie 2017, nu urmează a fi calculată dobândă pentru nerestituirea TVA, or, în această perioadă a fost suspendată procedura de restituire a TVA.

Curtea Supremă de Justiție, prin încheierea din 16 mai 2018, a considerat admisibil recursul declarat de Direcția Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău a Serviciului Fiscal de Stat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Direcția Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău a Serviciului Fiscal de Stat urmează a fi admis și casată decizia Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017, cu restituirea cauzei spre rejudecare la instanța de apel, în alt complet de judecată, din motivele relevate infra.

Potrivit art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Articolul 444 din Codul de procedură civilă consemnează că, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Materialele cauzei atestă că, la 24 mai 2013, SRL „Ritlabs” s-a adresat IFS pe mun. Chișinău cu cererea, înregistrată sub numărul de ieșire 461, prin care a solicitat restituirea sumei de 2490 000 de lei în baza art. 101 alin. (5) din Codul fiscal cu titlu de TVA pentru perioada mai 2007 – februarie 2013 (f.d. 7).

Prin actul de control fiscal nr. 5-660088 emis de IFS pe mun. Chișinău la 19 iunie 2013 s-a stabilit diminuarea impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător pentru perioada anului 2012 cu 32 149 de lei; încălcarea prevederilor art. 83 alin. (1), art. 187 din Codul fiscal prin prezentarea eronată a declarației cu privire la impozitul pe venit pentru perioada anului 2012; încălcarea prevederilor art.87 alin. (1) din Codul fiscal prin neachitarea integrală la buget a impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător pentru perioada anului 2012; încălcarea prevederilor art. 84 din Codul fiscal prin diminuarea cu 2 009 lei a impozitului pe venit în rate spre achitare la buget la data de 31 martie 2013; încălcarea prevederilor art. 115, art. 187 alin. (3) și (8) pct.2 lit. c) din Codul fiscal și Ordinului IFPS nr. 128 din 29 iunie 2006 privind aprobarea Declarației privind TVA și modul de completare

a Declarației privind TVA, prin întocmirea incorectă a declarațiilor privind TVA pe perioadele fiscale 01 ianuarie 2007 – 31 decembrie 2011, în total 60 de cazuri (f.d. 8-13 recto-verso).

Succesiv, prin răspunsul nr.01-09/9-10-535 IFS pe mun. Chișinău din 13 iunie 2013, SRL „Ritlabs” i s-a comunicat că, în temeiul art. 176 alin. (l) din Codul fiscal, examinarea cererii din 24 mai 2013 privind restituirea TVA din buget se suspendă, deoarece față de SRL „Ritlabs” la moment se efectuează acțiuni de investigare de către organele de drept (f.d. 65).

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 17 octombrie 2014 (f.d.19-22 recto-verso) s-a obligat Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău să restituie contribuabilului SRL „Ritlabs”, TVA pentru perioada de activitate mai 2007 – februarie 2013 în sumă de 2 490 000 de lei, conform cererii nr. 461 din 24 mai 2013, iar în rest pretențiile s-au respins ca neîntemeiate.

Remarcabil este și faptul că hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 17 octombrie 2014 a fost menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2016 (f.d. 23-25 recto-verso) și a devenit irevocabilă în baza încheierii Curții Supreme de Justiție din 25 ianuarie 2017 (f.d. 26-28 recto-verso).

În această ordine de idei, verificând legalitatea deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție vădește că aceasta a fost adoptată încălcarea normelor de drept și procedural.

Or, din memoriul actului judecătoresc de dispoziție supus controlului judiciar, Colegiul constată că instanța de apel, aplicând instituția degrevării de probațiune, a pus la baza soluției sale hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, din 17 octombrie 2014, decizia Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2016 și încheierea Curții Supreme de Justiție din 25 ianuarie 2017.

Colegiul evocă faptul că decizia Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017, care formează la caz obiectul recursului, a fost adoptată de Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de apel Chișinău, în componența magistraților: Iulia Cimpoi – președintele ședinței, Ion Secrieru și Danilov Aliona – judecători.

Deopotrivă, este remarcabil faptul că decizia Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2016, care a fost pusă la baza deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017, a fost adoptată de Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de apel Chișinău, în componența magistraților Iulia Cimpoi – președintele ședinței, Nicolae Craiu și Victor Pruteanu – judecători (f.d. 23-25 recto-verso).

În această ordine de idei, instanța de recurs opinează că, în condițiile speței, participarea magistratului Iulia Cimpoi în calitate de membru al Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții de apel Chișinău, care a adoptat atât decizia Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2016, cât și decizia Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017, creează dubii rezonabile referitor la imparțialitatea acesteia.

Or, reglementările europene au inclus clauze exprese referitoare la percepția publică a prestației magistratului, dezvoltând teoria aparenței de imparțialitate, ca element fundamental al credibilității judecătorului și implicit a activității sale.

În acest sens, este de menționat că prevederile pct. 60 din Recomandarea (2010)12 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, recomandă judecătorilor să acționeze liberi de orice influență externă nepotrivită ... și să fie percepuți astfel, în toate cazurile să adopte un comportament imparțial, pentru a evita suspiciuni în

conștiința justițiabilului, de parțialitate, cu mențiunea că aparențele trebuie salvate atât în exercițiul funcției, cât și în alte activități ale judecătorului.

Conform pct. 12 al Opiniei nr. 1/2001 a Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, rezultă că nu este suficient ca un judecător să fie liber de orice relații, părtinire ori influență inadecvată, ci trebuie de asemenea să apară astfel în fața unui observator rezonabil, în caz contrar încrederea în justiție putând fi subminată, opinie acceptată și în cuprinsul art. 5 Statutului Universal al Judecătorilor: „judecătorul trebuie să fie și să apară imparțial în exercițiul funcției sale”.

Mai mult decât atât, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului reamintește în cauza *Piersack v. Belgium* că „... chiar și aparențele puteau îmbrăca o anumită importanță și apreciază că fiecare judecător despre care există temerea legitimă a lipsei de imparțialitate trebuie să se recuze”. În cauza *Porcola v. Luxembourg*, Curtea a reținut că încălcarea art. 6 din Convenție, în sensul neîntrunirii condiției unui tribunal imparțial și în alte hotărâri ale Curții, reiterându-se de fiecare dată că „simpla îndoială, oricât de puțin justificată ar putea fi ea, este suficientă pentru a altera imparțialitatea tribunalului”.

Corelând ipotezele relevate, Colegiul apreciază că acțiunile magistratului Iulia Cimpoi la examinarea cauzei din speță, fără a-și declara abținere de la judecată, sunt incompatibile testului de imparțialitate obiectivă perceput de un observator independent și dezinteresat. Or, imparțialitatea este esențială pentru îndeplinirea adecvată a funcției judiciare, ea privește nu doar hotărârea însăși, ci și întreg procesul, prin care se ajunge la aceasta (valoarea 2, principiile de la Bangalore privind conduita judiciară).

Aderent, pentru a demonstra parțialitatea magistratului Iulia Cimpoi la judecarea prezentei cauze civile, este imperioasă analiza celor invocate prin prisma jurisprudenței relevante a Curții Europene a Drepturilor Omului.

Astfel, în hotărârea *Kyprianou v. Cyprus* (73797/01, § 121, ECHR 2005), Curtea a rezumat principiile care reies din jurisprudența sa cu privire la imparțialitatea instanței judecătorești după cum urmează: „Curtea reiterează, în primul rând, că într-o societate democratică este de o importanță fundamentală ca instanțele judecătorești să inspire încredere populației și, în primul rând, acuzatului, în cazul procedurilor penale (a se vedea *Padovani v. Italy*, hotărâre din 26 februarie 1993, Seria A nr. 257-B, p. 20, § 27). În acest sens, articolul 6 cere instanței, care cade sub incidența sa, să fie imparțială. Imparțialitatea, în mod normal, denotă absența prejudecății sau părtinirii, existența sau absența acesteia putând fi probată în diferite moduri.

În acest sens Curtea face distincție între o abordare subiectivă, adică încercarea de a constata convingerea personală sau interesul unui judecător într-o anumită cauză, și o abordare obiectivă, adică determinarea dacă el a oferit garanții suficiente pentru a exclude orice îndoială legitimă în acest sens (a se vedea *Piersack v. Belgium*, din 1 octombrie 1982 și *Grievies v. the United Kingdom*).

În ceea ce privește al doilea test, atunci când testul se aplică unui complet de judecători, aceasta înseamnă că este necesar de a stabili dacă, pe lângă comportamentul personal al oricărui dintre membrii aceluși complet, există fapte care pot fi stabilite și care pot trezi dubii în ceea ce privește imparțialitatea. În această privință, chiar aparențele pot avea o anumită importanță (a se vedea *Tocono și Profesorii Prometeiști c. Moldovei*, *Castillo Algar v. Spain* și *Morel v. France*). Atunci când se hotărăște dacă într-o anumită cauză există motive legitime de a bănui

că un complet nu este imparțial, punctul de vedere al celor care pretind că acesta nu este imparțial este important, dar nu decisiv. Ceea ce este decisiv este dacă această bănuială poate fi obiectiv justificată (a se vedea *Ferrantelli and Santangelo v. Italy* și *Wettstein v. Switzerland*).

Respectiv, Colegiul consideră necesar de a evidenția faptul că, judecătorul Iulia Cimpoi a participat la examinarea în ordine de apel a cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Ritlabs” împotriva IFS pe mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ, care s-a finalizat cu adoptarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2016, obiect material al căreia refuzul IFS pe mun. Chișinău de a restitui contribuabilului SRL „Ritlabs” TVA pentru perioada de activitate mai 2007 – februarie 2013 în sumă de 2 490 000 de lei, conform cererii nr. 461 din 24 mai 2013 (f.d. 23-25 recto-verso).

La fel, Colegiul notează că magistratul Iulia Cimpoi a participat și la examinarea cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Ritlabs” împotriva IFS pe mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ, finalizată cu adoptarea decizie din 19 decembrie 2017, la baza căreia a fost pusă *inter alia* decizia Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2016 (f.d. 107-118). Totodată, obiectul material al acțiunii din speță constă în achitarea dobânzii pentru neexaminarea în termen a cererii nr. 461 depusă de SRL „Ritlabs” la 24 mai 2013.

Prin urmare, Colegiul conchide că obiectul material al acțiunilor civile nominalizate este într-o conexiune strânsă și care, în esență, nu asigură aparența de imparțialitate a judecătorului Iulia Cimpoi la examinarea ambelor cauze civile.

Dealtfel, în speță, lipsa credibilității magistratului Iulia Cimpoi la judecarea prezentei cauzei civile se certifică și prin faptul că magistrații Curții Supreme de Justiție Nicolae Craiu și Tamara Chișca-Doneva și-au declarat abținere de la judecarea acestuia în ordine de recurs (f.d. 137-138, 145-146), iar declarațiile lor au fost admise. Astfel, prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 11 aprilie 2018 (f.d.139-141) s-a admis declarația judecătorului Curții Supreme de Justiție Nicolae Craiu de la examinarea în ordine de recurs a prezentei cauze, pe motiv că acesta a participat anterior la examinarea unei cauze conexe între aceleași părți și care s-a finalizat cu adoptarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2016.

Deopotrivă, prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 07 mai 2018 (f.d.147-148) s-a admis declarația judecătorului Curții Supreme de Justiție Tamara Chișca-Doneva de la examinarea în ordine de recurs a prezentei cauze, pe motiv că aceasta a participat anterior la examinarea unei cauze conexe între aceleași părți și care s-a finalizat cu adoptarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 24 iunie 2015.

Astfel, pentru a evita suspiciunile în conștiința justițiabililor, de parțialitate a magistraților Nicolae Craiu și Tamara Chișca-Doneva la judecarea prezentei cauze civile, prin încheierile Curții Supreme de Justiție din 11 aprilie 2018 (f.d.139-141) și din 07 mai 2018 (f.d.147-148) au fost admise declarațiile de abținere ale acestora.

La caz, instanța de recurs taxează că, magistratul Nicolae Craiu s-a autorecuzat de la examinarea în ordine de recurs a prezentei cauze, pe motiv că a participat anterior la examinarea unei cauze conexe între aceleași părți și care s-a finalizat cu adoptarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2016. Iar judecătorul Tamara Chișca-Doneva s-a abținut din motiv că a participat anterior la examinarea unei cauze conexe între aceleași părți și care s-a finalizat cu adoptarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 24 iunie 2015.

Relaționând ipotezele expuse supra, Colegiul deduce că magistratul Iulia Cimpoi nu trece testul de imparțialitate obiectivă perceput de un observator informat și dezinteresat, or, expunerea opiniei sale într-o hotărâre pe marginea obiectului litigiului trezește dubii în privința imparțialității și posibilă intervenție arbitrară în favoarea sau defavoarea uneia dintre părți.

În altă ordine de idei, instanța de recurs opinează că instanța de apel nu a stabilit toate circumstanțele necesare pentru justa soluționare a cauzei, circumstanță care în esență a dus la interpretarea eronată a normelor legale ce guvernează raportul litigios și drept consecință adoptarea unei soluții contradictorii circumstanțelor speței.

La capitolul dat, analizând memoriul deciziei instanței de apel, Colegiul vădește că aceasta a lăsat fără apreciere scrisoarea nr. 3/12/233 din 31 ianuarie 2013 a Direcției Investigare a Fraudelor a Departamentului de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne. Astfel, prin această scrisoare Serviciul Fiscal de Stat a fost informat despre faptul că persoana fizică Maxim Masiutin, care deținea funcția de director al SRL „Ritlabs”, este învinuit de către fostul fondator de însușirea unei sume de bani provenite din prestarea serviciilor companiei SRL „Ritlabs” (cu sediul în SUA), iar în legătură cu acest fapt sunt desfășurate acțiuni de investigare.

Deopotrivă, instanța de apel a lăsat fără de apreciere și ordonanța Procuraturii sectorului Buiucani, mun.Chișinău, prin care Serviciul Fiscal de Stat a fost informat că la 07 martie 2013, a fost dispusă începerea urmăririi penale conform elementelor infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) din Codul penal, pe faptul că persoana fizică Masiutin Maxim, director al SRL „Ritlabs”, este învinuit de către fostul fondator de însușirea unei sume de bani provenite din prestarea serviciilor companiei SRL „Ritlabs”.

Astfel, la judecarea cauzei, instanța de apel nu a apreciat circumstanțele invocate de către reclamanta SRL „Ritlabs” prin prisma probelor administrate de către Serviciul Fiscal de Stat și nu a combătut aceste probe. Respectiv, Curtea de Apel Chișinău nu a stabilit dacă era sau nu îndreptățit Serviciul Fiscal de Stat de a suspenda prin prisma acestor înscrisuri examinarea cererii SRL „Ritlabs” cu privire la restituirea TVA.

Or, în conformitate cu prevederile art. 176 alin. (1) din Codul fiscal, cu excepția cazurilor când legislația fiscală prevede altfel, restituirea sumei plătite în plus și a sumei care, conform legislației fiscale, urmează a fi restituită contribuabilului se face în modul și în termenele stabilite la art.175 numai dacă acesta nu are restanțe. Termenul specificat la art.175 se suspendă în cazul în care contribuabilul care solicită restituirea sumei plătite în plus și a sumei care, conform legislației, urmează a fi restituită este învinuit de săvârșirea unei infracțiuni prin intermediul tranzacțiilor economice care a condus la apariția dreptului la restituirea sumelor impozitelor și/sau taxelor și față de el a fost pornită urmărirea penală până la încetarea urmăririi penale, scoaterea de sub urmărire penală, pronunțarea unei sentințe de achitare definitive sau a unei sentințe definitive de încetare a procesului penal față de contribuabilul respectiv.

Dat fiind faptul că instanța de apel a emis o decizie cu încălcarea normelor procedurale, iar lichidarea acestor lacune în cadrul procedurii de examinare în recurs nu este posibilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia necesității admiterii recursului declarat de Direcția Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău a Serviciului Fiscal de Stat

și casării deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și reexaminând cauza să emită o hotărâre legală și întemeiată cu respectarea normelor de drept material și procedural pertinente speței.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c), art. 445 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e

A admite recursul declarat de Direcția Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău a Serviciului Fiscal de Stat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017.

A casa decizia Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017 și a trimite cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de firma „Ritlabs” societate cu răspundere limitată împotriva Direcției Generale Administrare Fiscală mun. Chișinău a Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ, spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Dumitru Visternicean

Victor Burduh

Nina Vascan